

Bijlage I bij ledenbrief...

Wijze waarop het onderzoek naar de toereikendheid van de afkoopsom regres door VeiligheidNL is uitgevoerd

De VNG wilde graag meer inzicht krijgen in de werkelijke hoogte van regreskosten van alle gemeenten in Nederland, om te bepalen of de afkoopsom de Wmo kosten van alle deelnemende gemeenten landelijk gezien dekt.

Om bovenstaande doelstelling te bereiken heeft VeiligheidNL het onderzoek in drie onderdelen uitgesplitst:

1. Op grond van het aantal letselschadeslachtoffers in Nederland, is een selectie gemaakt van het aantal slachtoffers van ongevallen waarbij een tegenpartij betrokken is.
2. Er is een analyse uitgevoerd van het gebruik van Wmo-voorzieningen ten gevolge van ongevallen en de daarmee samenhangende kosten.
3. Het aandeel in de Wmo-kosten die in aanmerking komen voor regres is geschat.

Voor de uitvoering van haar onderzoek had VeiligheidNL de beschikking over een aantal registraties. Dit betreft registraties van Wmo-arrangementen uit het Gezondheid Statistisch Bestand (GSB)¹, ziekenhuisopnamen uit de Landelijke Basisregistratie Ziekenhuishuiszorg (LBZ)², bezoeken aan de afdeling voor spoedeisende hulp (SEH) uit het Letsel Informatie Systeem (LIS) en kosten van huishoudelijke hulp uit het Letsel-lastmodel³.

Volgens het Zorginstituut Nederland, dat tot 2014 de regreskosten berekende voor de AWBZ, komt 90% van de verhaalbare kosten uit verkeersongevallen en de overige 10% uit ongevallen in de bedrijfs- of particuliere sector (CvZ, 2006). VeiligheidNL heeft zich in haar onderzoek beperkt tot slachtoffers die in het jaar 2017 een letsel opliepen bij een ongeval waarbij een tegenpartij betrokken was. Hiervoor zijn tweezijdige verkeersongevallen en geweldsincidenten geselecteerd. Deze selectie is gemaakt in het LIS, waar slachtoffers die op de SEH belandden na een ongeval geregistreerd zijn, inclusief gegevens over de aanleiding van het ongeval. Arbeidsongevallen zijn niet geselecteerd omdat er in LIS geen gegevens zijn over een mogelijk betrokken tegenpartij.

VeiligheidNL heeft vervolgens de totale Wmo-kosten voor de slachtoffers van geweld en een tweezijdig verkeersongeval berekend op 12,1 miljoen per jaar. De kosten van 12,1 miljoen hebben betrekking op alle letsels waar een tegenpartij bij betrokken was. Een deel hiervan is zelf de veroorzaker van het letsel en kan de kosten dus niet verhalen. Harde cijfers over het percentage slachtoffers met letsel waarbij er een aansprakelijke tegenpartij is, zijn niet beschikbaar. Daarom heeft VeiligheidNL de regrespopulatie die de kosten wel kan verhalen op de tegenpartij als volgt geraamd:

- 80% van de slachtoffers van ongeval met fiets (of voetganger) waarbij de tegenpartij een motorvoertuig betrof = € 3,0 miljoen;
- 60% Slachtoffers van botsing tussen motorvoertuigen = €3,8 miljoen;
- Geweld: onbekend maar schatting van 30% (groot deel gezamenlijke schuld) = € 300.000.

Tezamen leidt dit tot een totaalbedrag van € 7,1 miljoen aan Wmo-kosten. Indien er ook rekening wordt gehouden met slachtoffers van overige ongevallen in de bedrijfs- en particuliere sector dan komt het totaalbedrag op € 7,6 miljoen aan Wmo-kosten per jaar.

De gemeenten keren dit bedrag jaarlijks uit aan nieuwe Wmo-regrescliënten. Gemeenten maken echter ook kosten voor cliënten die in de voorgaande jaren letsel opliepen. Als dit cumulatief effect wordt doorberekend, dan komen de jaarlijkse kosten voor Wmo-regres-cliënten volgens het onderzoek uit op rond de 11 tot 12 miljoen.